

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 238/03-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. decembra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. P., Mgr. M. P., Ing. arch. Ž. L., Ing. P. L., M. I. a P. I., všetci bytom, B., zastúpených advokátom JUDr. P. A., B., vo veci porušenia ich základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a ich práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 19 S 148/02 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. M. P., Mgr. M. P., Ing. arch. Ž. L., Ing. P. L., M. I. a P. I. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. februára 2003 doručená sťažnosť Ing. M. P., Mgr. M. P., Ing. arch. Ž. L., Ing. P. L., M. I. a P. I. (ďalej aj „sťažovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. P. A., ktorou namietajú porušenie ich základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) a ich práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 19 S 148/02.

Zo sťažnosti vyplýva, že uznesením krajského súdu sp. zn. 19 S 148/02 z 30. septembra 2002 bolo zastavené konanie, pretože súdny poplatok z návrhu na začatie konania v stanovenej lehote sťažovateľa nezaplatili. Uznesenie krajského súdu bolo právnomu zástupcovi sťažovateľov Ing. M. P., Ing. arch. Ž. L., Ing. P. L., M. I. a P. I. doručené 9. decembra 2002 a sťažovateľovi Mgr. M. P. nebolo doručené vôbec.

Porušenie ústavou zaručeného základného práva vidia sťažovatelia v tom, že krajský súd zastavil konanie napriek tomu, že neboli splnené podmienky ustanovené zákonom, pretože doposiaľ neuplynula lehota na zaplatenie súdneho poplatku daná krajským súdom vo výzve z 3. septembra 2002. Sťažovatelia ďalej uvádzajú, že súdny poplatok z návrhu na začatie konania bol zaplatený 28. októbra 2002.

Poukazujúc na uvedené sťažovatelia žiadajú, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví, že konaním krajského súdu a jeho uznesením č. k. 19 S 148/02-16 bolo porušené základné právo sťažovateľov podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Navrhujú, aby ústavný súd označené rozhodnutie zrušil. Zároveň žiadajú, aby bolo priznané aj primerané finančné zadost'učinenie ako náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 10 000 Sk pre každého zvlášť.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy s účinnosťou od 1. januára 2002 oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv

a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika

ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podmienky konania o sťažnostiach sú upravené v ustanoveniach § 20 ods. 1 a § 49 až 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom nesplnenie všeobecnej alebo osobitnej podmienky je dôvodom na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona. Ústavný súd preto predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľov a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Medzi tie podmienky konania, ktoré ústavný súd skúma pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti, patrí aj jeho právomoc na jej prerokovanie a rozhodnutie, keďže na konanie a rozhodovanie o porušení základných práv fyzickej alebo právnickej osoby je ústavný súd oprávnený len vtedy, ak im takú ochranu neposkytujú iné súdy.

Ústavný súd zo sťažnosti a spisu krajského súdu zistil, že krajský súd 3. septembra 2002 vyzval sťažovateľov na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu na začatie konania. Výzvu krajský súd doručil právnomu zástupcovi žalobcov Ing. M. P., Ing. arch. Ž. L., Ing. P. L., M. I., P. I. a žalobcovi Mgr. M. P. ku dňu doručenia sťažnosti ústavnému súdu predmetná výzva doručená nebola.

Napriek tomu krajský súd uznesením sp. zn. 19 S 148/02 z 30. septembra 2002, ktoré rovnako nebolo doručené žalobcovi Mgr. M. P., konanie vo veci zastavil z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku. Sťažovatelia vyrubený súdny poplatok zaplatili 28. októbra 2002.

Ústavný súd prípisom z 20. augusta 2003 požiadal krajský súd, aby odstránil nedostatok v doručení výzvy na zaplatenie súdneho poplatku a uznesenia o zastavení konania Mgr. M. P. Na základe toho krajský súd dal úpravu na doručenie predmetného uznesenia a výzvy Mgr. M. P., ktorý ich prevzal 16. septembra 2003.

Krajský súd uznesením sp. zn. 19 S 148/02 z 24. septembra 2003 uznesenie sp. zn. 19 S 148/02 z 30. septembra 2002 zrušil a odstránil prekážku ďalšieho postupu vo veci.

Z tohto postupu a rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že ochranu označeného základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sťažovateľom poskytol iný súd. Preto bolo potrebné sťažnosť odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu (čl. 127 ods. 1 i. f. ústavy, § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. decembra 2003